

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af dags dato meddeler socialministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Tilskud til de anerkendte arbejdsløsheds-kasser m. v.).

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Socialministeren (Bomholt): Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring. (Tilskud til de anerkendte arbejdsløsheds-kasser m. v.).

Lovforslaget går ud på at ændre de nu gældende regler om refusion og tilskud til de anerkendte arbejdsløsheds-kasser. Endvidere er der i lovforslaget optaget 2 midlertidige bestemmelser, som jeg senere skal komme ind på.

Efter den gældende arbejdsløshedslov ydes der tilskud fra statskassen dels i forhold til kassernes kontingentindtægt, dels i forhold til understøttelsesudgifterne.

For det første ydes der hver kasse et tilskud, der udgør en procentdel af det samlede til kassen indbetalte medlemsbidrag. Tilskudsprocenten varierer (omvendt) med den gennemsnitlige årsløn i kasserne, således at tilskuddet er størst til de kasser, hvis medlemmer har den laveste årsløn.

Endvidere ydes der kasserne fuld refusion af den særlige huslejhjælp.

For det tredje ydes der til visse kasser delvis refusion af kassernes udgifter til de såkaldte sociale ydelser: forsørgertillæg, børnetillæg og brændselhjælp. Disse ydelser, som det tidligere har påhvilet kommunerne at udrede, har lovgivningsmagten lagt over på kasserne og derved i vid udstrækning på medlemmerne. Forholdet er jo som bekendt det, at kun en begrænset del af kasserne får den nævnte refusion, nemlig kasser, der har haft et nærmere bestemt, forholdsvis højt årskontingent og tillige en betydelig ledighed.

Den første betingelse blev ved loven af 27. maj 1950 fastsat således, at det gennemsnitlige årskontingent skal have udgjort 3,5 pct. eller derover af den gennemsnitlige årsfortjeneste, udregnet med hensyntagen til ledigheden i kassen.

Medens man har udformet den anden betingelse vedrørende ledigheden således, at der er fastsat en vis graduering af tilskuddet under hensyn til ledighedsprocenten, giver den førstnævnte betingelse en skarp grænse, som meget vel kan komme til at virke unødigt hårdt.

Herved må man tillige tage i betragtning, at udregningen af det nævnte forhold mellem årskontingent og årsfortjeneste først kan finde sted efter udløbet af det pågældende regnskabsår, normalt i november-december, når det fornødne materiale har kunnet tilvejebringes og derefter bearbejdes i statistisk departement. Ved denne efterfølgende behandling vil det således kunne vise sig, at en kasse kan komme til at stå med en lille afvigelse fra den nævnte procentsats og derved blive afskåret fuldt ud fra det særlige tilskud som vanskeligt stillet kasse.

Denne særlige ordning har gennem årene givet anledning til en efter min mening berettiget kritik fra kassernes side, og jeg kan tilføje: også fra tilsynsmyndighedens side. Der er først og fremmest påpeget det uretfærdige i, at der kun gives refusion af disse sociale udgifter til nogle enkelte kasser og det tilmed efter regler, der som nævnt indebærer væsentlige usikkerhedsmomenter for kasserne. Hertil kommer, at reglen kræver et højt kontingent netop for de kasser, der har en stor ledighed, og hvis medlemmers bæreevne derfor i forvejen er svækket.

Den situation, der nu på ny foreligger for Arbejdsmandenes Arbejdsløsheds-kasse for året 1956-57, og som rejser et alvorligt problem for kassen, er en konsekvens af de mangler, ordningen har.

Som det vil være medlemmerne af det høje ting bekendt, forelå den samme situation for godt et år siden for denne kasse, for så vidt angår regnskabsåret 1955-56. Jeg henviser herom til redegørelsen i lovforslagets bemærkninger og i bilagene til forslaget.

Men dette var ingenlunde første gang,